

NOORD-BRABANDER.

Zaterdag 16 Februarij.

DICERE VERUM QUID VETAT
HOLLAND.

Dit blad verschijnt driemaal per week, en wel Dingsdags, Donderdags en Zaturdags. De prijs van hetzelfde is f3-00 per drie maanden; franco tot aan het naaste Postkantoor / 8-50. Advertentien worden tegen betaling van 15 cents per regel en diegene welke geene 5 regels behoeven, tegen 75 cents geplaatst, behalve voor iedere Advertentie 35 cents voor aan het Rijk verschuldigde Zegelregten; de Advertentien, Bekendmakingen en andere Stukken, behooren op ongezegeld papier, franco te worden ingezonden aan het Bureau van den Noord-Brabander te 's Hertogenbosch.

DUITSCHLAND

FRANKFORT, den 13 Februarij.

Voor de eerste reis onder de Württembergische Constitutie van 1819 heeft de kamer der afgevaardigden over het adres in antwoord op de moonrede publiek beraadslaagd. In dit adres treft men eene paragraaf aan tegen de vorderingen van België over Limburg en Luxemburg en het eenparig door de Württembergische kamer van afgevaardigden uitgebrachte gevoelen is, dat van geheel Duitschland. Eene andere uitdrukking zinspeelt op de pogingen van den Koning van Württemberg tot het herstellen der Hanoversche Constitutie van 1833. Z. M. wordt door de kamer hiervoor bedankt. Eene additionele paragraaf voorgesteld door den heer Duvernoy, lid der oppositie, ten voordeele van de vrijheid der drukpers is naar een speciaal onderzoek verzonden, hoezeer het voorstel door de nieuw gekozen vergadering blijkbaar gunstig is ontvangen.

De paragraaf over België is van dezen inhoud:

„Wij deelen standvastiglijk de wettige Majesteit voor het behoud van den vrede, doch indien dezelve door onvoorziene gebeurtenissen verstoord moest worden, zal uwe Majesteit niet minder in ons en uw geheele volk als in uw getrouw leger, dien goeden geest aantreffen die niet terug wijkt voor eenige noodzakelijke offering voor het behoud der onschendbaarheid en de bescherming van ons Duitsche Vaderland. Deze gevoelens doen ons in de verwachting uwer Majesteit doelen, dat het verdedigings stelsel voor de bescherming van het zuidelijke Duitschland, als op de laatste loofd, weldra deszelfs vervulling zal erlangen.

ENGELAND.

LONDEN, den 12 Februarij.

Lord Palmerston heeft den 6 dezer in de kamer der gemeenten eene allerbelangrijke redevoering gehouden over het Hollandsch Belgisch vraagstuk en wel op hetgeen door den heer O'Connell ten dien aanzien is gezegd geworden. Lord Palmerston heeft daarin betoogd hoe strijdig met alle beginselen van het volkeren recht en de aangegane verbindtenissen door België jegens de groote mogendheden van Europa, de tegenstand aan de laatste voorstellen der conferentie, reeds door den Koning van Holland aangenomen, zoude zijn.

De heer O'Connell zelde dat lord John Russell gezegd had dat Luxemburg en Limburg in den beginne tot Holland behoort hadden doch de geschiedenis was daar, om te bewijzen dat sedert Karel V. dit grondgebied aan België behoort had. Hunne eerste afscheiding dagteekent alleen van het tijdstip dat het in departementen van de Fransche republiek werd verdeeld.

„Daar nu de Fransche overheersching in die streken opgehouden had, was het billijk, zelde O'Connell, dat dit grondgebied aan België terug gegeven werd. Lord John Russell heeft beweerd, dat de afdeling der Belgen daarin had toegestemd dat die Provincien aan Holland werden overgebracht en dit voorgeven, gegrond op de onderaanteekening door Leopold was onnaauwkeurig; immers men had zich moeten beroepen op de 24 artikelen. De vijf mogendheden hebben op het traktaat eene eindsbeslissing aangevaard, waarmede de Koning der Belgen genoodigd gemeten heeft; doch men moet weten of die loefreding ook noodzakelijk de overdracht van Luxemburg en Limburg medebrengt. Het traktaat van 15 November moest binnen twee maanden geratificeerd worden. Na verloop van dien tijd, was hetzelfde van onwaarde. De Koning van Holland geweigerd hebbende dit traktaat te teekenen, is hetzelfde nooit ten uitvoer gelegd.

„Waarvan daar dan dat de Koning van Holland thans al de voordeelen van een traktaat vordert, tegen hetwelk hij den 14 December 1831 plegtiglijk protesteerde?

In 1832 verzocht België aan de vijf mogendheden om hunne beloften gestand te doen, dat is te zeggen, om het traktaat ten uitvoer te leggen. Frankrijk en Engeland bekwamen dat zij gehouden zijn om zulks te doen. Oostenrijk, Pruisen en Rusland weigeren. Den 2 October 1832 is de conferentie ontbonden. België stelde zich slechts deze zaak voor niet te verzoeken, dat het traktaat werd ten uitvoer gelegd en dit was om de oorlogskosten te vermijden. De weigeringen van den Koning van Holland noodzaken België om deszelfs leger op voet van oorlog te houden. De Koning van Holland komt van zijn vroeger besluit terug; thans biedt hij aan om te teekenen, doch de termijn van twee maanden was verstreken. De conferentie wil de aanneming; doch hervat de onderhandelingen. Zij is wreed genedig om van Holland bevestigingen te willen opdringen die niet alleen vragen om daarvan afgezonderd te zijn, maar die zelfs gezworven hebben de wapenen op te nemen en liever te sterven dan om toe te stemmen om aan Holland overgeleverd te worden. Welnu, zelde de heer O'Connell gij vertaagt vijfmaal honderd duizend Negers vrij te maken en gij wilt driemaal honderd duizend vrije menschen aan eene regering onderwerpen waarvan zij een afkeer hebben! doch ik hoop dat België zich op een duurzame wijze niet zal laten behandelen.

Lord Palmerston gaf op de gezegden van O'Connell een breedvoerig antwoord. Die minister betoogde, dat het rogt van den Koning der Nederlanden op Luxemburg op de verdragen van Weenen berustte; dat dit geweest, toen België met de Nederlandsche provincien werd afgezonderd, als een afzonderlijk Groot-Hertogdom, en onder het gezag van dien Koning gekomen was; dat na voortdurend eene bezitting van het Huis van Nassau moest uitmaken; en dat de Koning der Nederlanden, uit hoofde van het bezit van het Groot-Hertogdom, lid van het Duitsche Bondgenootschap was. Toen de Belgische omwenteling was uitgebroken, hadden de vijf groote Mogendheden eerst een wapenstilstand tusschen de beide deelen van het Koninkrijk der Nederlanden tot stand gebracht, en elke andere schikking onuitvoerbaar achtende, eene scheiding tusschen Holland en België trachten te bewerken. Maar in die scheiding was Luxemburg niet begrepen geworden, en de vijf Mogendheden hadden steeds het regt van het Duitsche Bondgenootschap erkend, om de wapenen te gebruiken, ten einde het gezag van den Groot-Hertog te handhaven. Tevens hadden zij het grondbeginsel van het Duitsche Bondgenootschap gegerbedigd, volgens hetwelk geen gedeelte van het daartoe behoorend grondgebied bij een anderen Staat kon worden gevoegd, zonder goedkeuring der Bondsvergadering. Toederhalve de Belgen den tevendige wensch deden kennen, dat een deel van Luxemburg bij het Koninkrijk België gevoegd wierd, had de Conferentie geantwoord, dat zij daarlegen geene bedenking had, mits al de belanghebbende partijen, en met name de Bondsvergadering, hare toestemming gaven. Die toestemming volgde later, doch onder de uitdrukkelijke voorwaarde, dat de Belgen voor het gedeelte van Luxemburg een ander evenredig gedeelte van hun grondgebied zouden afstaan. Reeds het verdrag der 24 artikelen was op zulk eene schikking gegrond. Men zou thans van de Nederlandsche zijde zich niet op dat verdrag kunnen beroepen, indien België het niet in 1831 aangenomen, het niet tot eene stellige verbindtenis tusschen dat land en de vijf groote Mogendheden verheven had. Van dat oogenblik af, ging de minister Palmerston voort — was dat verdrag in kracht en werd het voor de daarin betrokke Mogendheden in zekeren zin onverschillig, of Holland er dan niet daaraan zijn zegel hing. Die Mogendheden hadden voortaan het regt om te vorderen, dat België van zijne zijde het verdrag nakwam. Het is waar, dat drie der vijf Mogendheden zich tegen het door dwangmiddelen ten uitvoer leggen van het verdrag verklaarden; maar dit vloede niet uit eenigen tegenzin van die uit-

voering, maar alleen daaruit voort, dat zij den tijd voor dwangmiddelen niet gekomen achten, en omtrent de keuze daarvan anders dachten dan Frankrijk en Engeland. De Belgische regering heeft op onderscheidene tijdstippen dat verdrag als het charter harer regten, als het verdrag, waarop de onafhankelijkheid van haar land berust, in oogen. Het is onrechtmatig zijn, indien zij, na om acht jaren lang hebben gedaan, thans, omdat haar beter voegde en met hare neiging overeenkwam, zich tegen de uitvoering van dat verdrag verklaarde. Het grondgebied wordt door het verdrag verdedigd, waaraan het zijn bestaan verschuldigd is, maar geen daarin niet omschreven deel grondgebied behoort tot België. Eene poging van de zijde van dat land, om zich de provincien Luxemburg toe te eigenen, zou evenzeer eene aanranding, evenzeer eene inbreuk op de regten van andere mogendheden zijn, als wanneer het leger van de eene Mogendheid een inval op het grondgebied eener andere doet. Het is waar, dat België de provincie Luxemburg in bezit heeft genomen, doch dit heeft slechts bij gedoogen, en uit kracht der tijdelijke overeenkomst, die na de vermeestering der citadel van Antwerpen, met Holland gesloten is, plaats gehad. Elke aanspraak van België op Luxemburg is derhalve nietig en van onwaarde; elke poging, om die met geweld te doen gelden, zou eene groote onregtvaardigheid van de zijde van dat land, een gewelddadig vermeesteren van eens anders grondgebied zijn. Wat de zwaarigheid van het achtbare lid (*O'Connell*) over het brengen van 3 of 600,000 zielen onder den scepter van eenen Vorst, dien zij niet beminden, betreft; de Conferentie heeft niet meer gedaan, dan Luxemburg te laten waar de verdragen van Weenen het geplaatst hadden, en die aangevoerde afkeerigheid der bevolking van Luxemburg is een punt, waarover noch ik (*lord Palmerston*) noch het achtbare lid, noch het Belgische volk bevoegde registers zijn. Ik voor mij zelven ben niet genoeg ingelicht, om een stellig oordeel over dit punt te vellen; doch volgens de bij mij ingekomen berichten, geloof ik niet, dat de massa der bewoners te dezer zake levendig partij trekt. Het achtbare lid heeft nog eenige aanmerkingen over het gedrag der Pruisische regering jegens hare onderdanen in zekere binnenlandsche twisten gemaakt. Dit is werkelijk geen onderwerp, waaromtrent wij bevoegd zijn, aanmerkingen te maken; maar, bedenkende dat het gedrag dier regering jegens hare onderdanen over het algemeen door milde en regtvaardige beginselen gekenmerkt wordt, geloof ik, dat er al zeer sterk sprekende feiten moeten bestaan, eer wij haar van onvrijzinnigheid en onderdrukkendheid mogten beschuldigen.

Gedurende den verderen loop der beraadslagingen heeft de heer *Hume* nog aangemerkt, dat als de verdragen van Weenen zoo ongeschonden moesten worden bewaard, die ook ten aanzien van Polen moesten worden toegepast. Overigens is het adres van antwoord onveranderd doorgegaan, en den 7den aan de Koningin *Victoria* aangeboden, die in haar antwoord de leden van het Huis der Gemeenten voor hunne betuiging dat zij tot handhaving van het koninklijk gezag in Canada wilden medewerken, bedankt heeft.

Die zaak van Canada zal eerlang in de beide Huizen restrecks worden behandeld. Een bijzonder uitvoerig verslag deswege van *lord Derby* is thans bekend geworden. Waarschijnlijk zal men aan deze netelige zaak wel moeten toeschrijven, dat de secretaris van staat voor de kolonien, *lord Glenelg*, thans zijn ontslag genomen heeft.

De *Courier* van heden zegt: twee belangrijke veranderingen in het kabinet zijn noodzakelijk geworden door het aftreden van *lord Glenelg*. Thans is het beslist dat de markies *Normanby* Ierland zal verlaten, alwaar hij de erkentelijkheid van de groote meerderheid des volks heeft gewonnen, om den opvolger van *lord Glenelg* te zijn.

Ten aanzien van hem die den markies van *Normanby* in Ierland vervangt, weet men nog niets stelligs, doch men noemt den burggraaf *de Radon*.

Men zegt dat *lord Morpeth*, Secretaris voor de zaken van Ierland in het kabinet zal treden. Dit zal voor de eerste reis zijn. De *Morning Chronicle* verheugt zich over deze benoeming, uit hoofde die heer een vriend der hervormingen en verbeteringen is die in het gouvernementaal stelsel moeten ingevoerd worden.

De kabinetsraad was Zaterdag aan het Foreign Office vergaderd, waarbij *lord Morpeth* tegenwoordig was.

De graaf *Seriff Pittwech*, minister van Oostenrijk, belast met een speciale reading, noemens de Belgische zaken, heeft Zaterdag met *lord Palmerston* gewerkt en beiden hebben de ministers van Rusland, Frankrijk en Oostenrijk onderhouden met dien lord gehad.

Eene bezending uit den handel van Londen betrekkelijk de graanwetten is bij *lord Melbourne* op zijn bureau toegelaten.

In het *City artikel* van den Charter leest men:

Wij weten niets stelligs over het Belgisch-Hollandsch geschil, echter de britten uit Antwerpen treden meer vreedzaam. Het schijnt dat de Koning van Holland voor dit oogenblik alleen 14 miljoen guldens hij tijdelijk en geene 10 miljoen nodig heeft.

De Engelsche londsche bleven vijf. De geconsolideerden waren; 924. Hollandsche 39 3/4; 20 Oct. 102 1/2. Belgische 98 1/2; 99 Spaansche actieve 10 1/2; 1. Portegesche 37 1/2.

BELGIE.

BRUSSEL, den 13 Februarij.

Leopold, koning der Belgen aan alle tegenwoordige en toekomstige heil en zegen. Hantien ons besluit onder dagteekening den 7 dezer maand; op het advies van onzen raad van ministers hebben wij besloten en besloten.

De kamers zijn bijeengeroepen op woensdag den 20 dezer loopende de maand des namiddags ten twee uren.

Onze Minister van binnen en buitenlandsche zaken is met de uitvoering van dit tegenwoordig besluit belast.

Gegeven te Brussel den 12 Februarij 1839.

(Get.) *Leopold*.

— Men kreestert vele hoop dat de vrede zal behouden blijven.

— Een persoon alhier uit Luik te Brussel aangekomen verzekert dat het uitstel van betaling door den heer *Cockerill* verzocht, voorloopig met eenparigheid van stemmen verleend is. Zes Commissarissen zijn benoemd om over de liquidatie het oog te houden. Vermoedelijk zal een gedeelte der talrijke etablissementen verkocht worden, ten einde meer werkzaamheid aan de werktuigen te serraing te geven. Zie hier de namen der Commissarissen. De heeren *Lesoigne*, *Elias*, *Soyez*, *Pierrelot*, *Victor Bellefroid* en *Nagelmaeker* van Luik.

De werkplaatsen zijn even als te voren in vollen gang en hebben niet opgehouden. De aanhoudende tegenwoordigheid van den heer *Cockerill* te midden zijner werklieden, verzekert dat de rust niet zal gestoord worden door deze gebeurtenis die eene smartelijke gevoeligheid heeft te weeg gebracht.

De werkzaamheden zullen niet worden afgebroken, dank aan de bezorgdheid van het gouvernement, hetwelk de noodige middelen berekend om deszels bestellingen te doen uitvoeren.

— De kabinets koerier *Witlockx* is gisteren te Londen met depêches voor het ministerie van buitenlandsche zaken afhier aangekomen, onmiddellijk daarna is er kabinets raad gehouden en de dag van de bijeenkomst der kamers bepaaldelijk vastgesteld geworden. Men denkt vrij algemeen dat *Leopold* tot de 24 artikelen zal toetreden.

— Eenige dagbladen hebben beweerd dat de gezanten van Pruisen en Oostenrijk Brussel verlatende, zich te Aken zouden ophouden. De *Keutner Zeitung* van den 10 dezer spreekt dit tegen met te melden dat die heeren daags te voren te Keulen waren aangekomen, van waar zij na een oogenblik toevens vertrokken waren zich naar Frankfort begevende.

NEDERLANDEN.

'SHERTOGENBOSCH den 15 Februarij.

Eergisteren nademiddag is alhier het 1e. Bataljon der 17 Afdeling doorgetrokken komende van Nijmegen om zich bij de andere in deze provincie gelegen te conceneren.

In een onzer dagbladen wordt het volgende medegedeeld;

„In Waadtland hebben de beraadslagingen in den grooten raad over het ontwerp van wet, door den staatsraad ingediend, en inzonderheid de handhaving der Zwitsersche geloofsbelijdenis betreffende, tot allerhevigste deppen aanleiding gegeven. — Nadat deze zes dagen geduurd hadden, is met de meerderheid van 67 tegen 67 stemmen besloten, de leestakken in den Bijbel bevat, als eenigen regel voor geloof en leer te volgen, en alzoo de Zwitsersche zoo wel als alle andere geloofsbelijdenissen, af te schaffen.”

In een onzer vorige nummers hebben wij medegedeeld aan welke vervolgingen de Roomsche Catholijken in eenige kantons van Zwitserland zijn blootgesteld.

Wanneer men nu de geest opmerkt, die aldaar van dag tot dag almeerder begint te heerschen, is het hlijkbaar dat men het niet alleen op de Roomsche Catholijken godsdienst gemund heeft, maar op het geheel Christendom.

De Roomsche Catholijke kerk eene stellige kerkteel hebbende, die zich naar geene tijdsomstandigheden kan ploofjen, moet noodwendig de ongodsdienstigen het meest in den weg staan. Zij houden zich verzekerd, dat de protestantsche kerkgenootschappen zoo kies niet zijn op hunne hervormde geloofsbelijdenissen; deze weten zij door hunne wapenen te bevechten; onderzoekt de *H. Schrift en regelt daarnaar uw' gedrag en geloof*, stellen zij steeds op den voorgrond, en daardoor kunnen zij alle bijzondere geloofsbelijdenissen en formulieren weg redeneren.

De benoeming van *Dr. Strauss*, tot hoogleraar in de godgeleerdheid, te Zurich, levert al weder een bewijs op wat het doel is der zoogenaamde en vooruitgaande verlichting.

De heer *Strauss* is bekend door het zoo beruchte werk *Das leben Jesus*, waarin de godheid van den Zاتمaker geheel ontkend wordt; en zulke mannen moeten de godgeleerdheid aan anderen onderwijzen.

De heer *Rusli* heeft over deze benoeming in den grooten Raad van Zurich gesproken en daarvan al de nadeelige gevolgen voor den godsdienst voorgesteld, maar te vergeefs, de burgemeester *Hirsel* beschouwde dezelve als eene weldaad voor de kerk van Zwitserland; de Paus zeide hij, heeft dat Boek veroordeeld omdat het in den echt protestantschen geest geschreven is, en men zoude het protestantismus verzaken, wanneer men den schrijver veroordeelde.

Vele anderen ondersteunden hem en het voorstel van den heer *Rusli* tegen den heer *Strauss* is met 98 tegen 49 stemmen verworpen.

Ofschoon de Protestanten in het principe van de hervorming geene gegronde redenen kunnen inbrengen tegen de gevolgtrekkingen, die

nu later door de ongodsdienstigen worden voorgebragt, twijfelen wij echter, dat dit bij het algemeen zal worden toegegeven, maar dan blijft er niets anders over dan om de beginselen te verzaken, waarop de hervorming gebouwd is, en terug te keeren tot eene stellige kerkleer, die op de H. Schrift is gegrond, en aan geene veranderingen, volgens de denkbeelden van menschen, onderworpen is.

MISSIE VAN CURAÇAO.

De eerwaarde heer *Kistemaker*, missionaris te Curaçao sedert 1817, heeft eenen belangvollen brief over den staat van den Catholijken godsdienst op dat eiland en naburige eilanden, welke van die missie afhangen, geschreven. Het eiland Curaçao behooft sedert 1634 aan Holland. Het schijnt niet dat er vóór het jaar 1739 een priester op eene vaste plaats en door het gouvernement erkend geweest is. Sedert dat tijdstip, telt de heer *Kistemaker* tot op dit oogenblik en vier en veertig. De eerwaarde heer *Niederland*, aangekomen in 1824, is prefect der missie en te gelijker tijd pastoor. De eerwaarde heer *van Leest* is pastoor van St. *Joseph*, de parochie kerk van het westelijk gedeelte van dit eiland. De eerwaarde heer *Smit* is pastoor te Bonaire, een naburig eiland. Er zijn drie kapellanen in de twee parochien van Curaçao, te weten de eerwaarde heeren *van Lommel*, *Putman* en *Kistemaker*. Er bevindt zich een Spaansch Capucijn, genaamd *Hablo de Caspé*. De kerk voltooid in 1769 is een groot en sterk gebouw, men is aan het opbouwen van een toren begonnen. Eene tweede kerk is in 1837 te Bonaire gebouwd. Het eiland Aruba, een ander naburig eiland van Curaçao, heeft mede twee kleine nog nieuwe kerken. Tot heden heeft men geen missionaris kunnen zenden naar St. Eustachius, St. Martin en Saba, die ook van deze missie afhangen. Onder tusschen verrigt het Methodismus groote verwoestingen zoo wel onder de Catholijken als Protestanten. Sedert langen tijd heeft men te Curaçao verlangd, eene derde kerk in het Oostelijk gedeelte van dit eiland te bouwen. De arme Negers voeren dagelijks materialen tot dat einde aan; doch de fondsen ontbreken en het gouvernement heeft tot heden toe geen onderstand verleend.

STATISTIEK.

Eene onlangs opgemaakte statistiek van België ten aanzien van de onderscheidene erediensten levert de volgende opgave op.

Het getal inwoners op den 1 Januarij 1837 leverde 4,216,150 Catholijken met eene allocatie op het budget van 4,016,150 franken, 6033 Protestanten met 79,000 franken en 1752 Israëlieten met 10,000 franken. Er zijn 13,754 personen die zich niet tot een der kerken of genootschappen hadden opgegeven en bijna alle in Brabant verblijven.

De Israëlieten zijn aldus verdeeld. 783 in Limburg, 544 in Brabant, 126 te Antwerpen, 112 in Oost-Vlaanderen, 87 in Luxemburg, 86 te Namen, 68 te Luik, 42 in Henegouwen; in Oost-Vlaanderen zijn geene Joden.

De Protestanten zijn ten getalle van 1,115 in Limburg, 1016 in Henegouwen, 917 in Brabant, 815 in West-Vlaanderen, 696 in Antwerpen, 691 in Oost-Vlaanderen, 609 in Luik, 124 in Namen en 9 in Luxemburg.

Voor de kosten van anderen in alle vakken worden ook zeer aanzienlijke gelden uitbetaald.

ADVERTENTIEN.

In een voornaam A P O T H E K A R S en Drogist affaire wordt gevraagd een leerling welke aldaar tot examen kan worden opgeleid, alsmede een bediende, dewelke de beste getuigschriften moet produceren; het salaris zal na verdienen geregeld worden.

Adres bij den Drukker dezès onder Lett. K. Brieven franko.

Men vraagt als Onderwijzer in de School bij het R. C. Weeshuis te Delft, een ongehuwd persoon van den R. C. Godsdienst, admíssie hebbende van den derden rang, die de volgende eenegen zijn vervoegen zich vóór den 1 Maart aanstaande om persoon of met vrachtvrije brieven aan Armbesturen en Regenten van hetzelfde Weeshuis.

Men vraagt hier in de Stad in een Burgerhuistouden zonder kinderen een fatsoenlijk M E I S J E, van den Roomschen godsdienst liest boven de 30 Jaren die aan huisselijke bezigheden niet vreemd is, en bijzonder goed met de wasch kan om gaan.

Adres bij den Drukker dezès. Brieven franko.

Het publiek wordt berigt dat de Diligence dienst tusschen *Utrecht* en *Gorinchem* in verband met de Stoomboot op 's *Bosch* met den 15 dezer weder in werking zal worden gebragt, alzoop die Stoomboot hare vaart heeft hervat.

Hier door wordt weder de vroegere gelegenheid daargesteld om des morgens vroeg van *Eindhoven* en *Tilburg* en later van 's *Bosch* vertrekkende des middags te *Utrecht* en des avonds vroegtijdig te *Amsterdam* aan te komen, en zoo 's morgens ten 9 ure van *Utrecht* afsrijdende des namiddags te 's *Bosch* en des avonds te *Eindhoven* en *Tilburg* te arriveren.

De Kantoren dezer dienst blijven steeds gevestigd te *Gorinchem* bij W. VAN OOSTERWIJK aan de Waterpoort en te *Utrecht* bij den Ondernemer, Hotel Bellevue aan het Vreeburg. LOUIS VERMEULEN.

G. VAN DER HEIJDEN, Notaris te *Ravenstein* is voornemens om namens zijne principalen krachtens autorisatie van de Arrondissements Regtbank te 's *Bosch*, op Dingsdag den 26 Februarij 1839 's morgens om 10 uren, in het Logement de *Keurvorst van de Paltz*, te *Ravenstein*, bij inzet en 14 dagen daarna, bij toetslag in het openbaar volgens plaatselijk gebruik te verkoopen:

ONDER DEMEN.

1o. 33 Roeden B O U W L A N D den *Dorsacker*, Kadastraal Sectie B. No. 144.

2o. 63 Roeden 60 Ellen dito, het *Hoogland*, Sectie B. No. 166.

ONDER DIEDEN.

3o. 1 Bunder 21 Roeden 60 Ellen U I T E R W A A R D S C H H O O I L A N D de *Oplaag* Sectie C. No. 18.

4o. 81 Roeden 80 Ellen dito het *Leeke* Sectie C. No. 54.

5o. 47 Roeden 20 Ellen B O U W L A N D *Ceelenakker* Sectie C. No. 318.

6o. 2 Bunders 8 Roeden 70 Ellen H O O I of W E I L A N D, het *Vorssend* Sectie C. No. 401 en 417.

7o. 95 Roeden 90 Ellen W E I L A N D op de *Wegens* Sectie C. No. 468.

8o. 56 Roeden 80 Ellen dito de *Pachtkamp* Sectie C. No. 495.

9o. 1 Bunder 29 Roeden 50 Ellen dito aldaar Sectie C. No. 603.

ONDER DEURSEN.

10o. 2 Bunders 20 Roeden W E I L A N D de *Hollen* Sectie B. No. 212.

11o. 1 Bunder 11 Roeden 30 Ellen dito *Lommelskamp* Sectie B. No. 13.

12o. 98 Roeden 30 Ellen dito het *Muffeld*, Sectie B. No. 183.

13o. 57 Roeden 80 Ellen dito het *Muffeld*, Sectie B. No. 187.

ONDER DENNENBURG.

14o. 1 Bunder 2 Roeden 80 Ellen B O U W L A N D het *Luttelveld*, *Tiendvrij*, Sectie A. No. 100.

ONDER HUISSELING.

15o. 93 Roeden 70 Ellen W E I L A N D, den *Roesterd*, Sectie B. No. 248.

16o. 86 Roeden 40 Ellen B O U W L A N D de *Hancken* Sectie B. No. 334.

ONDER MEGEN.

17o. 65 Roeden 55 Ellen U I T E R W A A R D de *Hodgduinen*, Sectie A. No. 100 en 101.

18o. 53 Roeden 40 Ellen dito de *Inschiet* Sectie A. No. 168.

19o. 37 Roeden dito het *Kerkeland* Sectie A. No. 192.

20o. 24 Roeden 80 Ellen dito aldaar Sectie A. No. 197.

21o. 1 Bunder 11 Roeden 20 Ellen dito *Santsekamp*, Sectie A. No. 229.

22o. 56 Roeden 80 Ellen dito in de *Neerham*, Sectie A. No. 238.

23o. 1 Bunder 38 Roeden 90 Ellen dito, op de *Scheelen*, Sectie A. No. 318.

24o. 38 Roeden 70 Ellen B O U W L A N D de *Quatacker* Sectie A. No. 860.

25o. 1 in 1 Bunder 15 Roeden 90 Ellen U I T E R W A A R D in *Kockakamp*, Sectie A. No. 220 en 221.

ONDER HAREN.

26o. 1 Bunder 2 Roeden 70 Ellen W E I L A N D den *Oudekamp*, Sectie B. No. 614 en 615.

27o. 83 Roeden 80 Ellen H O O I of W E I L A N D, de *Assent*, Sectie B. No. 673.

28o. 1 Bunder 44 Roeden 15 Ellen H O O I of W E I L A N D de *Luist*, Sectie B. No. 50.

ONDER BERCHEM.

29. 34 Roeden 15 Ellen HO O I L A N D, Lommelskamp, Sectie A. No. 35a.

ONDER HERPEN.

30. 31 Roeden 70 Ellen BO U W L A N D, Herperhoeven, Sectie E. No. 323.

ONDER MAASBOMMEL.

31. 4 Bunders 66 Roeden 10 Ellen U I T E R W A A R D S C H HO O I L A N D P i n s k a m p, Sectie G. No. 361.

Alles breeder bij gedrukte biljetten vermeld.

Tot nadere informatien kan men zich verbodden bij den Notaris van der H. E. I. S. D. E. N. bovengenoemd, Brieven franco.

HENDRIK ANTONY BYVOET, openbaar Notaris, residerende te 's Hertogenbosch, Hoofdplaats der Provincie Noord-Brabant, zal voor zijne Principalen, provisioneel, publiek en voor alle Man, verkoopen:

1e. K O O P.

Een onlangs geheel vernieuwde HUIZINGE en ERVE met OPENPLAATS en BLEEKVELD en nog eene afzonderlijke WÖNING daar achter, staande en gelegen in de Beurzestraat te 's Hertogenbosch, gekw. F. Nis 278 en 279, V. F. Nis. 220 en 221; Kadastraal bekend de Huizinge en Erve, Sectie G. No. 2178, groot 01 Roede, 68 Ellen, en de Woning daar achter, Sectie G. No. 2177, groot 29 Ellen.

2e. K O O P.

Eene HUIZINGE en ERVE, van ouds genaamd het Zwaantje, staande en gelegen te 's Hertogenbosch, op de Weversplaats, legen over de Beurzestraat, gekw. F. No. 207, V. No. 93; Kadastraal bekend abusivelijk ten name van HENDRIK VAN DEN DUNGEN, Sectie G. No. 1452, groot 01 Roede, 10 Ellen.

3e. K O O P.

Eene HUIZINGE en ERVE, staande en gelegen in de Windmolenbergstraat te 's Hertogenbosch, gekw. D. No. 377, V. D. No. 411; Kadastraal bekend abusivelijk ten name van GOVARDUS ABBEMA, Sectie H. no. 242, groot 01 Roede, 34 Ellen.

4e. K O O P.

Eene HUIZINGE en ERVE, staande en gelegen te 's Hertogenbosch, in de Windmolenbergstraat, gekw. D. No. 376, V. D. No. 410; Kadastraal bekend Sectie H. No. 245, groot 88 Ellen.

De Provisionele Verkoopning zal geschieden te 's Hertogenbosch, in het Stads Koffijhuis, bewoond bij WILLEM REGGERS, op Maandag den 25 Februarij 1839, des avonds ten zeven ure, alwaar op Maandag den 11 Maart daaraanvolgende, mede des avonds ten zeven ure, de Finale Verkoopning bij het uitbranden van Waschlicht zal plaats hebben.

Nadere informatien ziju te bekomen ten Kantore van den Notaris H. A. BYVOET, voornoemd.

ZEGT HET VOORT.

MARKTBERIGTEN.

Grainprijsen te 's Hertogenbosch, den 14 Februarij 1839

Table with grain prices: Rogge, Boekweit, Havér, Garst. Prices listed in per Ned. Mud. and other units.

BUITENLANDSCHE BEURSPRIJSEN.

De notering was te Parijs (12 Februarij) 5 pCt. 110,56, 3 pCt. 73,60 Nap. r. 99,00, Sp. Ardoin 19 1/2, Rom. I, 99 1/2. Te Antwerpen waren den 13 Februarij genoteerd: Belg. 98 1/2, 4 2 pCt. 68; Spanje 17 1/2; r. 93; Rom. L. 100 1/2; Certif. te Antw. 99 1/2; Wissel op Amst. 1 pCt. op Roth 1 1/2 pCt.

BINNENLANDSCHE BEURSPRIJZEN.

Heden, Woensdag 13 Februarij ten 4 1/2 ure. Werk. Sch. 2 1/2 pCt. 54 1/2 dito 5 pCt. 100 1/2 Kansb. 26 1/2 Amori. Synd. 4 1/2 pCt. 94 1/2 Dito 3 1/2 pCt. 79 1/2 Handel. m. 175 1/2 Oost-Indie. 5 pCt. 98 1/2, Ardoins van 85 p. sl. 17 1/2 Roebels 6 pCt. 71 1/2.

Te 's Hertogenbosch bij D. A. A. DE ROOIJ. Boek- en Courantdrukker.

Latere Berigten.

PARIS den 13 Februarij.

Eerst over eenige dagen zal het mogelijk zijn min of meer waarschijnlijk kansen der beide partijen, die elkander de overwinning betwisten, op te geven; men geloof echter algemeen dat het kabinet de overhand hebben zal.

De Mogendheden van Europa begrijpen volkomen de gesteldheid van Frankrijk, thans door de partijen zoo verdeeld. Het is zeker dat Engeland, Rusland en andere rijken zich onophoudelijk wapenen. Men schreef eerst deze toebereidsaten aan de moeilijkheden der Hollandisch-Belgische kwestie toe, doch de waarheid is, dat Frankrijk door Europa van nabij in het oog gehouden wordt, hetwelk beducht is dat eene verandering van stelsel de algemeene vrede zou in de waagschaal stellen.

Het hollandsch-Belgische vraagstuk is nog niet geheel beslist, doch het laatste zegel zal weldra op de ratificatie van de eindbeslissing gelegd worden. De Heer de Thoux zal na men verzekerd, in naam van het Gouvernement, het besluit des Konings om het traktaat der 24 artikelen te teekenen, mede deelen; deze maatregel zal na onstuimige debatten misschien met eene meerderheid van 10 tegen 15 stemmen geratificeerd worden. De uitvoering van dit traktaat kan wellicht eenige gedeeltelijke wanorde veroorzaken, doch de algemeene vrede zal daarom niet worden verstoord.

Uit Algiers wordt onder dagteekening van den 2 Februarij gemeld, dat men hoegenaamd geene beweging onder de troepen der divisie opmerkte. Volgens een besluit van den Gouverneur Generaal was de uitvoer van granen en meel voor eene andere bestemming dan die van Frankrijk op al de punten van de kusten der Fransche bezittingen in het noorden van Afrika opgeschoort.

De kolonel Marcey verlaat Algiers en men zegt dat hij geroepen is om een regiment in Frankrijk te kommanderen. Sedert 9 jaren was hij in Afrika en heeft vele diensten aan het land als administrateur en militair bewezen.

De heer Marcey behoort tot het getal jonge kolonels op wien Frankrijk deszelfs hoop vestigt, indien immer de dagen van gevaar voor hetzelfde wederom zouden verschijnen.

BRUSSEL, den 14 Februarij.

Berigten uit Lissabon tot den 6 Februarij melden. De Portugesche senaat is eindelijk gevestigd en de kamer van afgevaardigden had hare parlementaire werkzaamheden, begonnen met de beraadslagingen over het adres, hetwelk was voor het ministerie wijzigende paragrafen inhieldt.

De Indépendant neemt een artikel over uit den courier de Bordeaux, waarin hij bewijst dat het voor Belgie onmogelijk is zich aan de uitvoering van het vier en twintig artikelen traktaat te onttrekken.

Te Brussel liep gisteren het gerucht, dat de oostenrijksche gezant te Parijs, graaf Appony, aan den heer Lehon eene nota van zijn hof had overgeleverd, waarbij de uitlevering van den generaal Skrzyniecki gevraagd wordt, de heer Molé zou zelfs het verzoek ondersteunen.

Uit Antwerpen wordt van den 13 februarij geschreven; Sedert gisteren is de reede van Lillo door de Hollanders versterkt; in plaats van drie kanonneerbooten, zijn er thans acht.

Men verneemt dat de gezondheidstoestand van den jongste onzer prinsen, die eenige dagen geleden eenige bezorgheid veroorzaakte, thans wederom voldoende is.

Den 7 dezer tusschen 8 en 9 uren heeft men min of meer schokken van aardbeving op onderscheidene plaatsen van het koninkrijk Wurtemberg gevoelt.

Uit Aken wordt het volgende gemeld: Wij ontvangen onmiddellijk uit Brussel de stellige tijding dat het antwoord der conferentie op het laatste voorstel van het Belgisch gouvernement betrekkelijk de bezetting van Venloo en Maastricht door de troepen van den Duitschen bond in die stad was aangekomen.

Dit antwoord is hetzelfde als dat, hetwelk op een dergelijk voorstel van de zijde der Hollanders vroeger is gedaan. De conferentie heeft verklaard dat zij zelfs dit ontwerp niet in overweging kon nemen.

Volgens berigten uit Berlijn is het thans besloten dat het burger huwelijk ingevoerd zal worden, doch dat de afkondiging der wet, waarbij hetzelfde ingesteld wordt, nog eenigen tijd zal vertragen.

Berigten uit Frankfort houden in dat men thans eenmaal twijfelde aan het behoud van den vrede, in weerwil van de vijandige houding van Holland en Belgie; men wilde aldaar dat het Pruisisch gouvernement met het Fransche kabinet eenstemmig was intrent al de maatregelen die zij aangenomen hadden.